

(המשך מעמוד 29)

דרמה. הוא מועבר עליידי חנן שניר מהבימה ואלה. החוג הזה הוא מבחינתי ההתמודדות עם הכלא. שם אני יכולה לבוא ולומר שגם אני מטומטמת. שם מעלים דברים אמוציונליים בנוסח הפסיכואנליזה של (ויגמור) פרויד. החוג מכוון זאת. אני מקווה שבחוג אמצא משהו רומה.

שם, בחוג, אני מרבת ומספרת איך אני רואה את עצמי. על ההתמודדות שלי בכלא, על המישפחה, על ריטה כאסירה, או אני, ריטה, כילדה עם כל מה שאני גוררת אחרי. מותר להשתולל שם, ולצעוק ולהוציא כעסים. שם אני נותנת לעצמי את הקרדיט לדבר כמלאו הכנות.

החוג נערך בכל יום שלישי ואני חיה מיום שלישי אחד למישנהו. תמיד אני חוששת שיבטלו את החוג ולא יהיה לי עם מי לדבר.

ההר

הוליד עכבר

ששטתי על עבירות מרמה וזיוף ועשיתי צירוף תיקים. מי שהעיד נגדי היה השותף שלי לחיים שהפך לעדמינינה. הוריתי גם ברברים שלא עשיתי כדי לגמור עם הכל. לא היה לי יותר כוח. היו הרבה כותרות בעיתונים ובסוף ההר הוליד עכבר.

היתה לי גם חבילה של צ'קים כלי כיסוי, מלפני עשר שנים. זה נסחב הרבה זמן כי המיטרה טענה שלא יכלו לאתר אותי. דבר שלא היה נכון, כי היה לי בין היתר מכונן עיסוי ואנשי מיטרה הסתובבו שם.

המישפט נגדי בעניין מכונן העיסוי מתנהל עכשיו. הודיתי באשמה. הפעם למדתי לקח. עכשיו אני מחכה לגורן הדין. מקווה שהעונש יהיה חופף למאסר. אילו זה היה מותר בחוק הייתי פותחת היום מכונן עיסוי. זהו עסק ריווחי שלא פוגע באף אחד. זה פשוט מתן שרות.

ישנה אוכלוסייה מסוימת של גבי רים מכל השכבות שעוברת ממכון אחד לשני. אני יודעת מי היה מגיע אלי ועל איזה קריטריונים המכון עמד. אני לא

מבינה מדוע בחורה צריכה לעמוד ככשי בלילה.

אצלי עבדו בנות שהיו זונות-רחוב לשעבר. היו גם סטורנטיות שמימנו את הלימודים שלהן ברדך זאת, קנו בגדים יקרים וחזו על רמה. ברדך-כלל היתה אחת מביאה את השניה. בקשר לאלה שעבדו בחוב כפושט הייתי יורדת בערב לרחובות ואוספת אותן. היו גם כאלה שלא העסקתי, כמו כייסות ונרקומניות. ידעתי שאם מישהי תכיים איזה לקוח תוגש תלונה למיטרה ויהיו בעיות. המיטרה, שערכה בדיקות, ידעה שהכל בסדר במכון.

העבודה דפקה כמו שעון. פירסמתי מודעה בעיתון. צריך לדעת איך למכור את העניין. כשמצללים צריך להיות עירני ולדעת לרמוז על מה שיש ומה שאין. זה נגד הקלטות. המיטרה יודעת בדיוק מה נעשה בכל מקום ונותנת לגיימצייה, אלא אם כן מישוה מחילט, מסיבה כלשהי, לסגור את ה' עסק וגם זה בגלל טובות-ההגנה אחרות, ברדך-כלל.

אצלי במכון קיבלו השוטרים מס' ג'ים, הרפיות וגם יותר מה בחינם. והם שתקו. בסופו של דבר נמאס לי מהכל וגם מהשותף שלי. פעם חשבתי שכסף יעשה אותי מאושרת והגעתי למצב שהתמכרתי לכסף.

ילד טוב

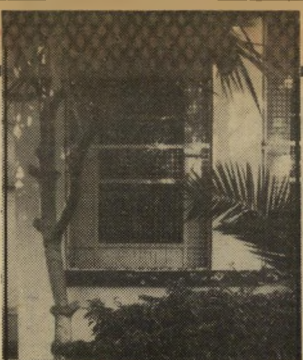
ירושלים

א יודעת אם התאהבתי. הכרתי מישהו, וכשעברנו לגור ביחד הייתי צריכה לספר לו שבנוסף לזה שעברתי בבורסה ליהלומים והייתי מדייט-נוער אני גם מנהלת מכונן עיסוי.

בהתחלה הוא חשב שזה קוריוז. כשבכיתי בלילות, היות ולא יכולתי להסביר לו שמדובר במשהו כמו בית-בושת, הוא חשב שאני עלא-כיפק. הוא לא הבין מה זה מכונן עיסוי. ילד-טוב ירושלים. הוא בחור שהיה רחוק מאוד מהעולם שממנו באתי.

עברתי לגור איתו וחייתי בשני עולמות. מצד אחד התמכרתי לכסף,

נעמי אזולתי, העולם הזה

אסירה דסקלו

לבתי-מלון יש תעריף מיוחד

למתח עם הגברים ובייחוד עם הסוטים למיניהם, ולטיפורים של הוונות שי נמאסו עלי בינתיים.

יום אחד הודיע לי הבחור שהוא רוצה אותי כאשה-לחיים. החלטתי שה' כסף יותר חשוב, ועזבתי אותו. נראה שלא הייתי שלמה עם עצמי, והתחלתי להסתובב בפאבים ולשתות. ברחתי מ' עצמי, ואז הגעתי למצב שידעתי שאני בעצם חלאה.

השותף שלי במכון לא הבין אותי ומה כליכך רע לי כשאני מגיעה בכל יום הביתה עם אלף, 1200 דולר. זה

הרבה כסף. היום אני יודעת זאת. המשכורת שלי האחרונה בכלא בתוריאן היתה 585 ש"ח, וזה המון שם. אני עובדת בקצב מטורף. כנראה שאני קפיטליסטית ברם.

בין מעצר אחד לשני עברתי גם בכורסה ליהלומים. המיקצוע שלמדתי הוא חינוך סוציאלי. שנים רבות עברתי עם נוער עובד. סיימתי מיררשה לחינוך סוציאלי בירושלים, וכשהופיעו הכות-רות בעיתונים עובדת סוציאלי'ת הניעה לבית-משפט בעיקבות הוואה החל-טתי להתפטר ממקום-העבודה. עשיתי שעות, כי אהבתי את העבודה והיה לי סיפוק.

גם את הצבא אהבתי. הייתי שוטרת צבאית כסיני ובעיה ואחרי הצבא היה לי קשה מאוד לחזור הביתה. מייד התחלתי לעבוד ולהיות עצמאית. עבדתי כמוכירה באתר-הבניה בדוד-פנירום והרווחתי יפה. כולם מעלו שם ואני הצטרפתי לחבורה עד שהמיטרה גילתה מה קורה.

אני חושבת שאני טיפוס מושחת מיסודי. פעם רציתי להיות אחרת, היום אני לא יודעת אם אני שלמה עם עצמי, ובכלל איך אדם יכול להיות שלם עם עצמו כשהוא מחליט שהוא בעצם אפס?

אדם נמרד בקנה-מידה של עצמו והייתי צריכה לענות על כל מיני ציפיות. יש לי בית עם הורים נהדרים ואני הורסת להם את החיים. חשבתי שכסף הוא אמצעי. רציתי לקנות כל מה שלא היה לי בילדותי. אנשים שידעו שאני בעלת מכונן עיסוי התנהגו אלי בכבוד רב. היום אני חושבת שאני לא רוצה לבלוע את כל העולם. אני רוצה לבלוע את עצמי. ושוב, מי שטוען שמכונן עיסוי הוא דבר פסול, משקר.

במקום

לאנוס זקנה

מה פסול זה שגבר, במקום לנהל פרשת-אהבים שבה יתקשר מבחי' נה רגשית ויהרוס את הבית שלו — אלה סיפורים ששמעתי תמיד מגברים — בא למכון, משלם ומקבל תמורה?

יש לו זמן לילדים ולאשה, שברדך כלל לא יודעת עליו כלום.

במקום שילך לאנוס ולרצוח זקנה הוא יכול להתפרק במכון. הרבה סוטים באים למכונים, שם אפשר לקבל תמרת תשלום כמעט כל שרות. נעלר המכונים בטח לא היו רוצים שאגיד דברים כאלה, אבל הם מכירים אותי כפי שאני מכירה אותם.

בקיצור, עסק ריווחי ומשתלם. היתה לי בעייה עם אלו שרצו רווקא שרותים ממני. להם הייתי צריכה להסביר שאני רק הפקידה במקום, שיש לי חנר שמחכה לי בבית.

לפעמים היו מציעים לי סכומים גבוהים. הייתי אטומה. אם היו מתעק שים שאבוא איתם הייתי אומרת להם להתפשט ומכניסה מייד איזו בחורה. לא התיידדתי עם הלכותות. זה היה רק עסק. התייחסתי לעניין כאל תוצר מוגמר והיינו מתחלקים בכסף. חצי הבחורה, ובחצי השני התחלקתי עם השותף שלי.

שלחנו בחורות לדירות פרטיות ולבתי-מלון. כשהיו מגיעות למקום הן היו מתקשרות ומודיעות שהכל בסדר. לבתי-מלון יש תעריף מיוחד. לא איכפת היה לי אפילו אם היא מקבלת 500 דולר. לנו היה מגיע 70 ש"ח מכל לקוח.

מחר אני חוזרת לכלא וקשה לי. מבטיחים לי שיקום. להרבה בנות מבטיחים שיקום, כדי שיהיה שקט, אבל אין מקום בשיקום וכלא הוא בהחלט לא מקום שיקומי. נשאר לי עוד עשרה חודשים עד ועדת-השליש ואולי אשתחרר. אין לי כוח וכל יום הוא סיט בפני עצמו, ולי כבר אין במה להעסיק את עצמי שם. נמאס לי.

עד כאן סיפורה של ריטה דסקלו.

השבוע היא נשפטה על ניהול בית-בושת וטרטרות לונות.

השופטת שושנה ברמן גזרה על ריטה מאסר של שנה בפועל, מאסר חופף של שנה, וכמו כן שנתיים מאסר על תנאי. ריטה מתכוונת לערער ב' בית-המישפט העליון על העונש.

"אבנר" אגוד לבטוח נפגעי רכב בע"מ

תל-אביב שד' רוטשילד 39 ת"ד 31848, מיקוד 61318 • טלפון 627333

חברת "אבנר" היא בבעלותן של 40 חברות הביטוח הפועלות בענף ביטוח הרכב בישראל.
"אבנר" נושאת ב-70% מהתשלומים לנפגעי תאונות-דרכים ומקבלת באמצעות חברות הביטוח 70% מן הפרמיות לביטוח חובה.
"אבנר" מתאמת ומכוונת את מדיניות חברות הביטוח למען פיצוי מהיר לנפגעי תאונות-דרכים, כולל תשלומים תכופים על חשבון הפיצויים הסופיים, תוך נאמנות לרוח החוק.
כל הכספים הנצברים ב"אבנר" מפרמיות ומפירות ההשקעות מיועדים לתשלום נזקים. עודף של תקבולים על תשלומים מביא להקטנת תעריף ביטוח החובה.
"אבנר" מאחלת לכל הנהגים - נהיגה בטוחה וזהירה!

עשה לעצמך טובה, אל תשכח ביטוח חובה בלי ביטוח חובה כל תאונה יותר מכאיבה